

Welkomstwoord

Zingen (staande) : Psalm 105 : 5

God zal Zijn waarheid nimmer krenken,
maar eeuwig Zijn verbond gedenken.
Zijn woord wordt altoos trouw volbracht,
tot in het duizendste geslacht.
't Verbond met Abraham, Zijn vrind,
bevestigt Hij van kind tot kind.

Moment van stilte (staande)

Votum en groet (staande)

Zingen : Weerklank 432 (Groot is Uw trouw, o Heer)

Groot is uw trouw, o Heer,
mijn God en Vader.
Er is geen schaduw van omkeer bij U.
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde
die Gij steeds waart,
dat bewijst Gij ook nu.

Refrein

Groot is uw trouw, o Heer,
groot is uw trouw, o Heer,
iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven.
Groot is uw trouw, o Heer,
aan mij betoond.

Gij geeft ons vrede,
vergeving van zonden,
en uw nabijheid, die sterkt en die leidt:
kracht voor vandaag,
blijde hoop voor de toekomst.
Gij geeft het leven tot in eeuwigheid. *Refrein*

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 134

1. Looft, looft nu aller heren HEER',
Gij zijne knechten, geeft Hem eer,
Gij, die des nachts Zijn huis bewaakt
En voor Zijn dienst in ijver blaakt!

2. Heft uwe handen naar omhoog,
Slaat naar het Heiligdom uw oog,
En knielt eerbiedig voor Hem neer:
Looft, looft nu aller heren HEER'!

3. Dat 's HEEREN zegen op u daal';
Zijn gunst uit Sion u bestraal'.
Hij schiep 't heelal, Zijn Naam ter eer:
Looft, looft dan aller heren HEER'!

Gebed

Schriftlezing : Genesis 27 : 1 t/m 30

De eerstgeboortezegen

1Het gebeurde, toen Izak oud geworden was en zijn ogen dof geworden waren zodat hij niet meer kon zien, dat hij zijn oudste zoon Ezau riep, en tegen hem zei: Mijn zoon! Hij zei: Zie, hier ben ik! 2Hij zei: Zie toch, ik ben oud geworden en ik weet de dag van mijn dood niet. 3Nu dan, pak je jachtgerei, je pijlkoker en je boog, trek het veld in en jaag voor mij een stuk wild. 4Maak dan een smakelijk gerecht voor me klaar, zoals ik het graag heb, en breng het me om te eten. Dan zal mijn ziel je zegenen voordat ik sterf. 5Nu luisterde Rebekka mee, toen Izak tot zijn zoon Ezau sprak. Ezau ging het veld in om een stuk wild te jagen en dat mee te brengen. 6Toen zei Rebekka tegen Jakob, haar zoon: Zie, ik heb je vader tegen Ezau, je broer, horen zeggen: 7Breng me een stuk wild en maak een smakelijk gerecht voor me klaar om op te eten; dan zal ik je voor het aangezicht van de Heere zegenen, vóór mijn dood.

8Nu dan, mijn zoon, luister naar mijn stem, naar wat ik je gebied. 9Ga toch naar de kudde en haal daar voor mij twee goede geitenbokjes. Dan zal ik daarvan een smakelijk gerecht voor je vader klaarmaken, zoals hij het graag heeft. 10Dat moet je naar je vader brengen en hij zal het eten. Dan zal hij je zegenen, vóór zijn dood. 11Toen zei Jakob tegen Rebekka, zijn moeder: Zie, mijn broer Ezau is een behaarde man en ik heb een gladde huid. 12Misschien betast mijn vader mij; dan zal ik in zijn ogen als een bedrieger zijn en zal ik een vloek over mij brengen en geen zegen. 13Maar zijn moeder zei tegen hem: Laat je vloek mij dan maar treffen, mijn zoon. Luister nu maar naar mijn stem en ga ze voor mij halen. 14Toen ging hij ze halen en hij bracht ze bij zijn moeder. En zijn moeder maakte een smakelijk gerecht klaar, zoals zijn vader het graag had. 15Daarop nam Rebekka de kostbare kleren van Ezau, haar oudste zoon, die ze bij zich in huis had, en trok ze Jakob, haar jongste zoon, aan.

16Het vel van de geitenbokjes trok ze over zijn handen en over zijn gladde hals. 17Zij gaf haar zoon Jakob het smakelijke gerecht in handen, met het brood dat zij klaargemaakt had.

18Hij kwam bij zijn vader en zei: Mijn vader! En hij zei: Zie, hier ben ik; wie ben je, mijn zoon? 19Jakob zei tegen zijn vader: Ik ben Ezau, uw eerstgeborene. Ik heb gedaan wat u mij gezegd hebt. Richt u toch op, ga zitten en eet van mijn wildbraad, zodat uw ziel mij kan zegenen. 20Izak zei daarop tegen zijn zoon: Hoe is het mogelijk dat je dat zo snel gevonden hebt, mijn zoon? Hij zei: Omdat de Heere, uw God, het mij heeft laten tegenkomen.

21Izak zei tegen Jakob: Kom toch wat dichterbij zodat ik je kan betasten, mijn zoon, of je werkelijk mijn zoon Ezau bent of niet. 22Toen kwam Jakob dicht bij zijn vader Izak en die betastte hem. Hij zei: De stem is Jakobs stem, maar de handen zijn Ezaus handen.

23Hij herkende hem dus niet, omdat zijn handen, net als de handen van zijn broer Ezau, behaard waren. En hij zegende hem. 24Hij zei: Ben je echt mijn zoon Ezau? Hij antwoordde: Dat ben ik. 25Toen zei Izak: Zet het wat dicht bij me. Dan kan ik van het wildbraad van mijn zoon eten, zodat mijn ziel je kan zegenen. Hij zette het dicht bij hem en hij at. Hij bracht hem ook wijn en hij dronk ervan. 26Zijn vader Izak zei tegen hem: Kom toch dichterbij en kus mij, mijn zoon! 27Hij kwam dichterbij en kuste hem. Toen rook hij de geur van zijn kleren en zegende hem. Hij zei: Zie, de geur van mijn zoon is als de geur van het veld,

dat de Heere gezegend heeft. 28Moge God je geven van de dauw van de hemel, van de vruchtbare streken van de aarde: overvloed van koren en nieuwe wijn. 29Volken zullen je dienen, naties zullen zich voor je buigen. Wees heerser over je broers, de zonen van je moeder zullen zich voor je buigen. Vervloekt moet zijn wie jou vervloekt, en gezegend wie jou zegent! 30En het gebeurde, toen Izak gereed was met het zegenen van Jakob, en Jakob nog maar net bij Izak weggegaan was, toen gebeurde het dat Ezau, zijn broer, van zijn jacht terugkwam.

Inzameling van de gaven

			
	1e collecte:		
	Diaconie		
	2e collecte:		
	Kerk		
	3e collecte:		
	zondagschool 'Het Mosterdzaadje'		

Zingen : Psalm 65 : 2 en 6

Een stroom van ongerechtigheden
had d' overhand op mij;
maar ons weerspanning overtreden
verzoent en zuivert Gij.
Welzalig, dien Gij hebt verkoren,
dien G' uit al 't aards gedruis
doet naad'ren, en Uw heilstem horen,
ja, wonen in Uw huis.

Gij geeft, dat d' uitgang van den morgen
en van den avond juicht,
en dat men U voor al Uw zorgen
ootmoedig dank betuigt.
Het land bezoekt Gij met Uw zegen,
en, door U droog gemaakt,
verrijkt Gij 't groot'lijks weer met regen,
die tot den wortel raakt.

Preek : “Gods zegen”

Extra collecte

Zingen : Opwekking 710

Zegen mij op de weg die ik moet gaan.
Zegen mij op de plek waar ik zal staan.
Zegen mij in alles, wat U van mij verlangt.
O God, zegen mij alle dagen lang!

Vader, maak mij tot een zegen; ga mij niet voorbij.
Regen op mij met uw Geest, Heer, Jezus, kom tot mij

Als de bron van leven,
die ontspringt, diep in mij.
Breng een stroom van zegen,
waarin U zelf steeds mooier wordt voor mij.

Zegen ons waar we in geloof voor leven.
Zegen ons waar we hoop en liefde geven.
Zegen om de ander tot zegen te zijn.
O God, zegen ons tot in eeuwigheid!

Vader, maak ons tot een zegen
hier in de woestijn.
Wachtend op uw milde regen
om zelf een bron te zijn.

Met een hart vol vrede
zijn wij zegenend nabij.
Van uw liefde delend
waarin wij zelf tot bron van zegen zijn.

We gedenken in het midden van de gemeente van Christus

- Anie ten Katen – van der Plas

7 januari 1931 – 18 augustus 2026

Zingen: Psalm 139 : 14

Doorgrond m' en ken mijn hart, o HEER';
is 't geen ik denk niet tot Uw eer?
Beproof m' en zie of mijn gemoed
iets kwaads, iets onbehoorlijks voed',
en doe mij toch met vaste schreden
de weg ter zaligheid betreden.

Dankgebed en voorbede

Zingen (staande): Weerklank 477 (Zegen ons Algoede) : 1 en 2

Zegen ons, Algoede,	Stort, op onze bede,
neem ons in uw hoede	in ons hart uw vrede,
en verhef uw aangezicht	en vervul ons met de kracht
over ons en geef ons licht.	van uw Geest bij dag en nacht.

Zegen

Zingen : Weerklank 477 : 3

Amen, amen, amen!
Dat wij niet beschamen
Jezus Christus onze Heer,
amen, God, uw naam ter eer!